

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

Warszawa, dnia 10 stycznia 2014 r.

DPrC-I-072-22/13 /3
dot. RzPP-ZPR-073-30-2/KKN/2013
140120-01011

BIURO RZECZNIKA PRAW PACJENTA	
Wysłano:	21 STY. 2014 ..... data
Do:	

Pani
Krystyna Barbara Kozłowska
Rzecznik Praw Pacjenta

Szanowne Pani Rzeczniku!

Odpowiadając na pismo z dnia 11 grudnia 2013 r., nr RzPP-ZPR-073-30-2/KKN/2013, w sprawie charakteru prawnego zaświadczenia wydawanego przez wojewódzką komisję ds. orzekania o zdarzeniach medycznych, uprzejmie przedstawiam, co następuje.

Podstawy prawne funkcjonowania wojewódzkich komisji do spraw orzekania o zdarzeniach medycznych, zasady ich tworzenia, działania i funkcjonowania zostały uregulowane w przepisach art. 67a – 67m ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta (Dz. U. z 2012 r., poz. 159 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”. W zakresie nieuregulowanym powołanymi przepisami do postępowania przed wojewódzkimi komisjami stosuje się odpowiednio wskazane w art. 67o ustawy przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz.296 ze zm.), zwanej dalej: „k.p.c.”.

W ramach swych kompetencji wojewódzka komisja ds. orzekania o zdarzeniach medycznych wydaje orzeczenie o zdarzeniu medycznym albo o jego braku (art. 67j pkt 1 ustawy). Komisja ta nie orzeka o wysokości odszkodowania lub zadośćuczynienia, albowiem wysokość ta zależy wyłącznie od uznania zakładu ubezpieczeń. Zakład ubezpieczeń za pośrednictwem wojewódzkiej komisji, w terminie 30 dni od dnia bezskutecznego upływu terminu złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy lub doręczenia orzeczenia wojewódzkiej komisji o zdarzeniu

medycznym wydanego w wyniku złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenia sprawy, przedstawia podmiotowi składającemu wniosek propozycję odszkodowania lub zadośćuczynienia.

W przypadku gdy ubezpieczyciel nie przedstawił w wymaganym terminie propozycji odszkodowania lub zadośćuczynienia, jest on obowiązany do ich wypłaty w wysokości określonej we wniosku, nieprzekraczającej jednak ustawowej kwoty maksymalnej. W takim przypadku wojewódzka komisja wystawia zaświadczenie, w którym stwierdza fakt złożenia wniosku o ustalenie zdarzenia medycznego, wysokość odszkodowania lub zadośćuczynienia oraz fakt nieprzedstawienia propozycji przez zakład ubezpieczeń. Zaświadczenie to stanowi tytuł wykonawczy, do którego – w myśl art. 67k ust. 4 ustawy – stosuje się przepisy działu II tytułu I części trzeciej Kodeksu postępowania cywilnego, a więc przepisy regulujące kwestie tytułów egzekucyjnych, tytułów wykonawczych i klauzuli wykonalności.

Zgodnie z art. 776 k.p.c. podstawą egzekucji jest tytuł wykonawczy, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej. Tytułem wykonawczym jest z kolei tytuł egzekucyjny zaopatrzonego w klauzulę wykonalności. Tytuły egzekucyjne zostały wymienione w art. 777 § 1 k.p.c. Są to m.in. orzeczenia sądu prawomocne lub podlegające natychmiastowemu wykonaniu, ugoda zawarta przed sądem, orzeczenie referendarza sądowego prawomocne lub podlegające natychmiastowemu wykonaniu, wyrok sądu polubownego lub ugoda zawarta przed takim sądem, ugoda przed mediatorem, inne orzeczenia, ugody i akty, które z mocy ustawy podlegają wykonaniu w drodze egzekucji sądowej.

Należy podkreślić, odwołując się ponownie do brzmienia powołanego wyżej art. 776 k.p.c., że w przypadkach wskazanych w przepisach szczególnych podstawę egzekucji mogą stanowić również określone akty, które z mocy tych przepisów nie wymagają zaopatrzenia ich w klauzulę wykonalności. Wydaje się, że z taką sytuacją mamy właśnie do czynienia w art. 67k ust. 4 ustawy.

W związku z powyższym nie powinno budzić wątpliwości to, że zaświadczenie wojewódzkiej komisji stanowi tytuł wykonawczy będący podstawą egzekucji i może być wraz z wnioskiem o wszczęcie egzekucji skierowane przez wnioskodawcę bezpośrednio do komornika w celu wszczęcia postępowania egzekucyjnego. Oceny tej, wynikającej z jednoznacznego brzmienia art. 67k ust. 4 zdanie drugie ustawy, nie

zmienia fakt, że w zdaniu następnym tego przepisu zawarto stwierdzenie, że „przepisy działu II tytułu I części trzeciej Kodeksu postępowania cywilnego stosuje się”. Należy wnioskować, że tego rodzaju zapis potrzebny był dla osiągnięcia co najmniej dwóch celów. Po pierwsze, przesądzono w ten sposób, że egzekucja jest prowadzona według przepisów Kodeksu postępowania cywilnego. Po drugie, umożliwiono rozwiązanie potencjalnych problemów, jakie mogą w praktyce zaistnieć np. w sytuacji, gdy tytuł wykonawczy został utracony lub zachodzi potrzeba uzyskania tytułu na rzecz lub przeciwko innemu podmiotowi niż wymieniony dotychczas w zaświadczeniu (tytuł wykonalności). W tego rodzaju przypadkach znajdują bowiem wprost zastosowanie przepisy art. 794 czy art. 788 k.p.c.

2 wygnani' pomysłowe

z upoważnienia
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI
Michał Królikowski

Michał Królikowski
PODSEKRETARZ STANU